

Ỗ Thiên Đồ Long Phản Chuyển Ký

Chương 142 : Chương 142

Quyển 6 : Cổ Mộ

Chương 7 : Mạch nước ngầm di động nguyệt hoàng hôn

Tám võ sĩ nhất chiêu trong lúc đó liền bị đánh lui, đều cảm thấy được trên mặt không ánh sáng, tám người cũng không phải bình thường chiến trận võ sĩ, tuy rằng bọn họ là Triệu Mẫn trong miệng “Phế vật”, kỳ thật trừ bỏ tinh thông lập tức cưỡi ngựa, Xạ Thuật cùng chiến trận chi đạo ngoại, còn có thể võ thuật. Năm đó bọn hắn bại vào Cao Cường tay, tuy rằng chưa thắng quá cao mạnh mẽ một hồi, nhưng là Cao Cường đi rồi, Triệu Mẫn vẫn là đưa bọn họ tám người dẫn làm bên người thị vệ, xem ở Triệu Mẫn trên thể diện, Lộc Trượng Khách đại đệ tử ô vượng A Phổ truyền cùng tám người Huyền Minh Thần Chưởng trung nhập môn công phu.

Chính là trong tám người lực không mạnh, này Huyền Minh Thần Chưởng uy lực tự nhiên hoàn toàn không có, nhưng là tám người hợp lực, nhưng cũng không phải đợi rồi rãnh chi huân.

Tám người cần ở Triệu Mẫn trước mặt làm vẻ vang, nhất tề hô một tiếng, tứ trước tứ sau giáp công Trần Hữu Lượng.

Nhưng thấy Trần Hữu Lượng cử trọng nhược khinh, hấn chân trái vi ngồi chân phải ban ngày viên, thẳng tắp vừa chuyển vây, tảng đá trên sàn nhà chói tai thanh âm vang lên, Cao Cường lúc này mới chú ý tới, Trần Hữu Lượng dưới chân cũng cất giấu đồng trảo, hấn đan chân nội lực giáo huấn, cương trảo phá vỡ đá phiến, ở bàn đá xanh thượng lưu lại một đạo rõ ràng vòng tròn.

Nhưng thấy Trần Hữu Lượng bàn tay huy động, chỉ chân liền ở trong vòng di động, tuyệt không ra vây, nhưng là một tay âm một tay dương, tung hoành khép kín, vô luận tám người công nhiều cấp nhiều ngoan, đều khinh phiêu phiêu ngăn, hồn nhiên không uống lực, nhưng thật ra bị hấn ngẫu nhiên bắt lấy cơ hội, bàn tay huy động, trong tám người còn

có một hai người bị quán đi ra ngoài, quăng ngã cá nhân ngã, sau một lúc lâu không đứng dậy được.

Cao Cường ở bên ngoài lạnh lùng quan sát, nội công một đường, các gia các phái thở phương pháp bất đồng, giống Cao Cường sở học Cửu Âm Chân Kinh, thở dư thường nhân không khác, chỉ có vận công đến mức tận cùng khi tài tử khác hẳn với bình thường, Cao Cường thân có núi Võ Đang, tự nhiên biết rõ Võ Đang cửu dương công thở để thở. Hắn vừa nghe Trần Hữu Lượng cùng Viên Chân thở, nội tâm thầm mắng: hai người này cũng học Võ Đang cửu dương công, này Trần Hữu Lượng công lực còn thấp, nhưng là Viên Chân nội lực lại càng thấy tinh thuần, nói vậy này tên trộm đồ tuy rằng một cánh tay tàn tật, đều có biện pháp học Thái Cực Thập tam thức.

Lại nhìn Trần Hữu Lượng khiến Thái Cực Thập tam thức, Cao Cường dè dặt, lỗ hổng nhiều lắm, rìu đục dấu vết quá nặng, tư thế bỗng tao nhã tiêu chuẩn. Cùng Trương Tam Phong trên sách viết một động tác cũng không kém, bàn tay múa may gian không dám cao nửa phần thấp nửa phần. Gần tính sờ Thái Cực Thập tam thức cánh cửa biên công phu.

Mặc dù như thế, xem hắn ứng phó tám người. Cũng là thành thạo, Cao Cường nhìn ra, tám người này công lực tịnh không yếu, không phải dễ đối phó .

Sau một lúc lâu, tám người đều bị ngã sấp xuống đếm rõ số lượng thứ, một đám bộ mặt xấu hổ, đột nhiên nhất võ sĩ hô một câu huyền thuyên Mông Cổ ngữ. Trần Hữu Lượng sững sốt, liền nhìn thấy tám người đột nhiên chia làm lượng tổ, đều ném binh khí trong tay, trước sau các bốn người, xếp La Hán giống như một cái dựa vào một cái, một người đem chỉ chưởng chống ở cổ nhân phía sau lưng.

Cổ nhân lại đem chỉ chưởng chống ở tiếp tục người trước mặt phía sau lưng, cuối cùng trong bốn người chỉ có một người huy động chỉ chưởng kích lại.

Trước sau các bốn người, phân lượng tổ. Mỗi tổ trung một người võ tay hoan nghênh đối địch, thường thường hướng Trần Hữu Lượng kích lại.

Trần Hữu Lượng “Di” một tiếng, tả chưởng trước hữu chưởng sau, thân

mình xoay, bang bang hai tiếng, cùng trước sau hai người bàn tay đối cùng một chỗ, hắc nhãn tình sáng lên thân mình run lên, bát võ sĩ yên lặng bất động, hiển nhiên tới nội lực so đấu lúc sau.

Nguyên lai tám người thua đở mắt, muốn dùng biện pháp này lấy lại danh dự, này Huyền Minh Thần Chưởng là không có liên thể cùng đánh công phu, nhưng là tám người sở học còn thấp, đem công lực tụ tập nhập một người trong cơ thể, biến người kia có thể thừa nhận, nếu là Lộc Trọng Khách đem nội lực đều tặng dư Hạc Bút Ông thân nội, chỉ sợ Hạc Bút Ông phải trước lạnh cóng.

Đây cũng là Tây Vực Phiên Tăng công phu, tám người được lừa gạt truyền thụ, hơn nữa Huyền Minh Thần Chưởng nhập môn công phu, nhưng thật ra làm ra một môn quái dị công phu, dựa vào này có thể chiến thắng giang hồ thông thường cao thủ.

Trần Hữu Lượng mới bắt đầu thân mình khẽ run, sắc mặt chậm rãi chuyển thanh, nguyên lai trước sau trong tám người lực thêm cùng một chỗ thật sự không thể tiểu cận, kia hàn độc xâm nhập trong cơ thể, nhưng là hắc sắc mặt chậm rãi chuyển hồng, lập tức tựa như vô sự giống như đứng ở nơi đó, cười dài khí định thần nhàn, trên mặt không thấy một chút mồ hôi.

Nhưng thật ra hắc trước người bốn người, một đám sắc mặt đột nhiên phát thanh phát tím, đây cũng là trúng Huyền Minh chưởng độc dấu hiệu.

Đám người còn lại đều giật mình không hiểu, chỉ có Viên Chân bình tĩnh mà đứng, mà Cao Cường ở bên ngoài cũng hiểu được chuyện gì xảy ra, Thái Cực quyền chỉ dựa vào lấy yếu thắng mạnh lấy chậm. Đánh mau lấy nhu thắng cương, cũng không tính đỉnh cấp võ học, muốn kia Lão Ngoan Đồng năm đó cũng sáng chế Không Minh Quyền, ý nghĩa chính cùng với không sai biệt lắm giống nhau, uy lực hơi có khác nhau, lại hẳn là không lớn.

Thái Cực quyền chân chính ảo diệu, lại ở tá lực đả lực, lấy lực đánh lực, lấy cố nhân lực công cố nhân lực địa phương, Cao Cường tập chỉ hai năm, lại có Trương Tam Phong trợ giúp chỉ điểm, biết rõ này ảo diệu, mặc dù không có luyện đến lớn thành, nhưng là như Trần Hữu Lượng

như vậy tiêu chuẩn, nhưng cũng thoải mái.

Cao Cường thậm chí muốn, không biết Càn Khôn Đại Na Di cùng Thái Cực quyền người nào lợi hại?

Nhớ năm đó Trương Vô Kỵ dễ dàng hội học thuật Thái Cực quyền, nhưng thật ra bởi vì rất nhiều võ học chí lý cùng Càn Khôn Đại Na Di giống nhau.

Cao Cường cẩn thận muốn, vẫn là cảm thấy được Thái Cực quyền lợi hại một ít, muốn kia Càn Khôn Đại Na Di thế nào cũng phải cao thâm nội lực mới có thể tu luyện, động một chút lại tẩu hỏa nhập ma, mà Thái Cực quyền do đơn giản nhập thâm vĩnh viễn không chừng mực, luyện tới cực điểm có thể khơi mấy lần cho mình thậm chí mấy chục lần cho mình Long Hồ mạnh mẽ, mà nhớ năm đó Trương Vô Kỵ làm cứu Chu Chỉ Nhược, vận dụng cao nhất Càn Khôn Đại Na Di đối phó phản bội rời khỏi Nhữ Dương vương phủ muốn đoạt Cửu Âm Chân Kinh Huyền Minh nhị lão, cũng bất quá như vậy, phải biết rằng Trương Vô Kỵ nội lực cao hơn Nhị lão rất nhiều, đó là Nhị lão liên thủ cũng không nhất định có nội lực của hắn cao thâm, biểu hiện như thế, thật sự không đáng khen.

Giữa sân giờ phút này tình hình biến hóa, mặt sau bốn người đang đau khổ chống đỡ, phía trước bốn người sắc mặt phiếm thanh gần muốn ngã xuống đất, Viên Chân ở một bên thấy hiểu được, mất đi cánh tay phải tay áo vừa khua múa, một cỗ nhu lực đánh ở tại bốn người cùng Trần Hữu Lượng bàn tay giao nhau chỗ, hô một tiếng: “Thôi đi!”

Này vừa khua múa, cũng đem bốn người cùng Trần Hữu Lượng nội lực đều tiếp được, Viên Chân địa y phục chưa run nửa phần, Cao Cường ở bên ngoài thầm kêu một tiếng “Hảo tặc ngốc” .

Phía trước bốn người đã lui, Trần Hữu Lượng trong cơ thể một cỗ mạnh mẽ trào ra, đem mặt sau bốn người lập tức đẩy ra, liền nghe “Lộp bộp lộp bộp”, bốn người chật vật lui về phía sau, suy sụp ngã xuống đất, lại nhìn phía trước một người dưới chân bàn đá xanh, hai cái thân nhiên dấu chân giữ lại.

Triệu Tiên Tôn lý Chu Ngô Trịnh vương tám người âm đạm lui ra, không rên một tiếng đứng ở nơi đó, Cao Cường nội tâm cười lạnh: ngu dốt, tám

người này đều bị Trần Hữu Lượng đánh lưu lại vết thương nhẹ, hiện tại gượng chống lên, buổi tối trở về cần đau đớn một đêm.

Triệu Mẫn bành bạch vỗ tay nói : “Hảo Thái Cực Thập tam thức! Hảo quyền pháp, ta liền học nó! Viên Chân đại sư. Người cần phải hảo hảo giảng dạy ta.”

Viên Chân tạo thành chữ thập nói : “Đó là tự nhiên, quận chúa thiên tư Thông Tuệ, này công phu tự nhiên một chút liền thấu.”

Phòng trong Nhữ Dương Vương Hòa voi cao thủ lại đều tự cảm thán một phen, Cao Cường cũng bởi vì cảm khái, chính mình đứng ở chỗ này nửa ngày, vì cái gì ngay cả Triệu Mẫn bộ dáng đều nhìn không tới?

Bên kia Nhữ Dương Vương thở dài một tiếng nói: “Ai, Trương Tam Phong một đại tông sư, đáng tiếc không thể cho ta sử dụng a.”

Triệu Mẫn vỗ vỗ tay nói : “Các người lui ra đi!”

Chính là Triệu Tiên Tôn lý, Chu Ngô Trịnh vương, còn có mặt khác mấy võ sĩ tất cả lui ra, đó là Phương Đông Bạch cùng Khổ Đầu Đà, Trần Hữu Lượng cũng hướng ngoài cửa đi. Cao Cường giật nảy mình rùng mình một cái, lặng yên không một tiếng động thi triển thần lần công bơi lên vách tường. Ghé vào ngõa thượng động cũng không cảm động, cũng may hăn đang mái hiên trong bóng ma. Không đối bị người phát hiện. Liền nhìn thấy những người này thối lui, Cao Cường kỳ quái: này Khổ Đầu Đà cùng Phương Đông Bạch náo loạn nửa ngày không phải nhân vật trọng yếu a? Trần Hữu Lượng cũng không được tín nhiệm?

Cao Cường không biết, Cương Quả là người sắc mục, tổ tiên liền vì Mông Cổ lập nhiều công lao hăn mã, từ nhỏ là Nhữ Dương Vương bên người tiểu thị vệ, sau lại vào Kim Cương môn học một thân bản lĩnh, tự nhiên làm Nhữ Dương Vương nể trọng.

Nhữ Dương Vương trừ hoạch người giang hồ sự tình. Ở Triệu Mẫn nắm giữ phía trước, luôn luôn là Huyền Minh nhị lão cùng Viên Chân liên hệ, bởi vậy Huyền Minh nhị lão cũng coi như tâm phúc, những người còn lại tuy rằng ý làm trọng mặc cho, nhưng là bực này cơ mật sự tình còn chưa có không tố cáo cùng, đó là Khổ Đầu Đà cùng Phương Đông Bạch

cũng không ngoại lệ.

Hắn đang trên nóc nhà xem mọi người đi xa. Lúc này mới lại thi triển khinh công lảng lạng du hành xuống dưới, liền nghe phòng trong Nhữ Dương Vương ho khan hai tiếng nói : “Chư vị ngồi xuống đi, đều là cự thần tử. Không cần khách khí.”

Không nghe thấy cái bàn động tĩnh, Huyền Minh nhị lão cùng Viên Chân đều là cao thủ, khinh phiêu phiêu ngồi ở trên mặt ghế, mà Triệu Mẫn liền dựa ở Nhữ Dương Vương bên người, Cao Cường chỉ chú ý tới kia chỉ màu vàng tơ nữ hài dư một đoạn Bạch Tuyết da thịt. Liền nghe Nhữ Dương Vương nói: “Mẫn nhi, ngươi cấp Viên Chân đại sư giới thiệu một chút trong cung hình thức.”

Triệu Mẫn giòn thanh nói : “Hoàng Đế lão nhân vẫn là hôn thung vô đạo, trong ngày sống mơ mơ màng màng rúc vào mỹ nhân trong áo, hướng sự ít để ý không hỏi, bất quá hẳn kia chó săn Hoa Thệ Hương lại chán ghét, không biết từ nơi này lướt đến một cái thông minh lanh lợi đệ tử, này thầy trò hai người cũng Hoàng Đế lão nhân trung thực nô tài.”

Viên Chân nói : “Nghe nói kia Hoa Thệ Hương khinh công thiên hạ vô chỉ, đó là nội lực cũng là trên đời hiếm có, có đại nội đệ nhất cao thủ đẹp ca tụng?”

Triệu Mẫn cười nói: “Đây cũng là không giả. Chính là tám năm trước này thái giám không biết trêu chọc đến cái gì đúng, công phu bị phá rớt hơn phân nửa, dưới tay Ngũ đệ tử lại đã chết hai người, còn lại ba còn dẫn theo tổn thương, còn đã đánh mất Hoàng Đế ngự tứ hai thanh bảo kiếm.”

Cao Cường ở bên ngoài nghe, nghĩ thầm cái gì “Dẫn theo tổn thương” ? Rõ ràng là chặt đứt cánh tay sao, khẳng định Triệu Mẫn bắn khoả Viên Chân chặt đứt cánh tay, cho nên lách nặng tìm nhẹ. Triệu Mẫn tiếp tục nói: “Bởi vậy hẳn liền không bị Hoàng Đế yêu thích, hoàng đế này cũng là ngu đần, không biết như thế nào đợi tin thái tử, lại từ phun mộ mời tới cái gì Đạt Ma trí Đại hòa thượng, một tháng trong vòng thăng liên bát cấp, ân sủng tột đỉnh, tựa liền đệ nhất quốc sư danh hiệu đều cho hòa thượng kia, Viên Chân đại sư, này đệ nhất quốc sư nên cho người làm sao!”

Triệu Mẫn cuối cùng một câu lại như oán hận lại như bênh vực kẻ yếu, còn dẫn theo tam phân châm ngòi dụ dỗ, Viên Chân âm đạm cười: “Người xuất gia bốn người đều không, không coi đây là ý.”

Cao Cường hận không thể đem ngón giữa duỗi tại này tặc ngốc trước mặt so với hạ xuống, hấn Viên Chân cũng có thể tính ra người nhà? Quả thực là khoác da dê lang a.

Triệu Mẫn tiếp tục nói: “Hiện tại đại nội thị vệ, một nửa do Hoa Thệ Hương thống lĩnh, còn có một bán do này dân tộc Thổ Phiên hòa thượng phụ trách, hừ, Hoàng Đế lão nhân xứng đáng, thái tử tiến cử người cũng dám dùng? Nhưng không biết khi nào bị này thái tử cướp ngôi vị hoàng đế đâu.”

Cao Cường nghe xong trong lòng rung mình, thái tử hay là cố ý Đại Bảo? Chính là này Triệu Mẫn xưng hô “Hoàng Đế lão nhân”, hiển nhiên ý nghĩa lời nói bất kính, hay là cũng khinh thường hoàng đế này, chẳng lẽ Nhữ Dương Vương cũng có trái lại ý?

Nghĩ đến đây vị Vương gia tay cầm thiên hạ quân đội hùng hậu, Cao Cường cảm thấy được thực hiểu biết hấn hiện tại tâm ‘Thái: Mông Cổ vương triều lung lay sắp đổ, Hoàng Đế ngu dân vô đạo, Nhữ Dương Vương nắm giữ binh mã thiên hạ, trong lồng ngực rất có mưu lược, nếu là chính bản thân hấn thân đăng Đại Bảo, nói vậy lại là một phen làm, nói không chừng tự muốn đem Nguyên triều này phá thuyền tu không tốt, cho dù không đông đảo, lấy hấn chỉ dùng người mình biết bản lĩnh, nói không chính xác này Nguyên triều nội hải cô độc thuyền, có năng lực đi phía trước ngắc ngoải vài thập niên.

Cao Cường vừa nghĩ đến đây, nhất thời cảm thấy được thật to không ổn, lại cảm thấy được có thể nhiều đất dụng võ, xem ra triều đình này bên trong cũng chia là ba phái thế lực, nhất phái là bảo hoàng đảng, chắc là lấy Hoa Thệ Hương loại người này cầm đầu. Nhất phái là thái tử đảng, xem ra là vị kia dân tộc Thổ Phiên hòa thượng là này trọng yếu vây cánh, còn có một phái đó là nắm giữ binh mã thiên hạ Nhữ Dương vương phái, nhưng cũng là thực lực tối hùng hậu nhất phái.

Chính là Hoàng Đế chiếm cứ chính thống đại danh, đó là thái tử cũng so

với này Vương gia danh chính ngôn thuận nhiều, Cao Cường trong lòng mừng thầm: quản người nhóm chó cắn chó, các người đấu tranh nội bộ càng kịch liệt càng tốt, chính là này ngôi vị hoàng đế tốt nhất vừa không cần dùng ở thái tử trong tay, cũng không cần dùng ở Nhữ Dương Vương trong tay.

Nhớ rõ thái tử có chút tên tuổi anh hùng, này Nhữ Dương Vương lại càng cái lão hồ ly. Dập tắt khởi nghĩa nông dân đó là tay già đời, nói vậy trị quốc cũng có một bộ. Nếu là hai vị này làm tới Hoàng Đế, Cao Cường vừa nghĩ tới chính mình Thất lão tám mươi đem thành thiếu phụ lương tuổi có chồng bà Dương Tuyết Di cưới đi ra. Nhất thời trong lòng cảm thấy không ổn.

Liên nghe Nhữ Dương vương đạo: “Này thái tử người tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là thông minh lanh lợi giỏi giang, nhất Thượng Vũ Sùng Văn, lần này hấn theo dân tộc Thổ Phiên mời đến hòa thượng, rõ ràng cho thấy cần phân chia Hoa Thệ Hương trong tay cấm vệ nhân quyền, này trong cung đình ngoại đều có cấm vệ quản lý an toàn. Hoàng đế này cũng là vô năng, Hoa Thệ Hương đối với hấn trung thành và tận tâm. Hấn thế nhưng vượt quyền lực phân cho dân tộc Thổ Phiên hòa thượng một nửa, ngày sau hấn này mạng già phải an toàn đâu.”

Lộc Trọng Khách nói : “Vương gia yên tâm, tiếp qua hai năm, Viên Chân đại sư trừ bị hoàn toàn, chúng ta trước diệt Minh giáo, sau hủy Thiếu Lâm. Tiếp tục bình Võ Đang, sau đó bồi dưỡng Khôi Lỗi lên sân đấu tiếp quản Cái Bang, giang hồ bốn người phái vào hết trong tay ta. Còn lại phái có thể nào họa lớn, tất cả đưa bọn họ một lưới bắt hết sau, cùng đại thắng rất nhiều uy, tiêu diệt khởi nghĩa quân, khi đó Vương gia dưới tay kỳ nhân dị sĩ hội tụ nhất đường, hắc hắc...”

Cao Cường nghe hấn thoả ước mong nguyện ý tứ, tỉnh ngộ, nguyên lai sáu người kia phái bao vây tiểu trừ Quang Minh đỉnh, cũng sớm liền bắt đầu mưu tính, này Nhữ Dương Vương bàn tính đánh cũng không phải sai, đáng tiếc sau lại bị hấn nữ nhi bảo bối khiến cho rối tinh rối mù. Chẳng thể trách Huyền Minh nhị lão cũng chịu nghe theo chỉ huy, hay là muốn từ Long hộ giá, làm kia ủng hộ công thần? Ân, đến lúc đó cũng quả thật uy phong đâu.

Nhữ Dương Vương thở dài một tiếng nói : “Hoàng đế này lão nhân, có

đôi khi ngu đần, có đôi khi cũng hiểu được a. Người bậc này sự không thể không thông báo chi, ta trước đó vài ngày dư chi mưu đồ bí mật, nào biết đâu rằng hoàng đế này ngử ra kinh người, thế nhưng đến lúc đó cần Đạt Ma trí, Hoa Thệ Hương cũng tham dự này hành động, tiếp tục tính cả ta Nhữ Dương vương phủ nhất phái thế lực.

Hoàng Đế danh ngôn, nếu là ai tại đây khóa mặt lập công nhiều nhất, liền phong ai nắm giữ đại nội an toàn, hơn nữa nhường này thống lĩnh giang hồ thế lực.”

Viên Chân giật mình nói: “Hoàng Đế có này giải thích? Bất quá, giang hồ nhân sĩ khặc vụ bất tuân, người này hào bất quá cũng chỉ là một cái hư vị thôi.”

Nhữ Dương Vương lắc đầu nói: “Bản thân ta là không lo lắng gì mình chủ võ lâm linh tinh hư danh, chính là này nắm giữ đại nội, đây cũng là căng thẳng chỗ trọng yếu phương, lại không thể nhường dư người khác.”

Cương Quả ấp úng oi bức nói : “Vương gia, ta không hiểu nhiều như vậy đạo lý, nhưng là chúng ta Nhữ Dương vương phủ cao thủ nhiều như mây, hàng năm hoàng cung tử thí, cầu Hoàng Đế dưới tay bất quá Hoa Thệ Hương mấy người có thể đảm đương chí lớn, những người khác đều không đồng ý cho sự. Đó là kia Đạt Ma trí, nghe nói cũng một cái đồ đệ, thái tử giang hồ thế lực quá yếu, chẳng lẽ có thể cùng chúng ta so với sao?”

Nhữ Dương Vương cười nói: “Nói nói như vậy đúng vậy, cũng phải cẩn thận.”

Lộc Trọng Khách nói : “Kia Hoa Thệ Hương gần nhất cũng không an ổn đâu, có tuyển báo nói hẳn muốn đổi Võ Đang xuống tay đâu.”

Phòng trong mọi người lập tức nhắc lên hứng thú, đó là ngoài phòng Cao Cường cái lỗ tai cũng dựng thẳng thẳng tắp.

LINK Truyện:

Ỗ Thiên Đồ Long Phản Chuyển Ký <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/y-thien-do-long-phan-chuyen-ky-885764.html>

LINK Chương này:

Chương 142 <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/y-thien-do-long-phan-chuyen-ky-885764/chuong-142.html>